

Javaslat a második vízvezeték megépítéséről.

— Megint kísért a vízhiány. —

(Saját tudósítónktól.) Ujra az aktuális problémák homlokterébe lépett Szeged egyik örökös nyavalyája: a vízhiány. Egész télen állandóan szőnyegen forgott ez a kérdés, hol a vízórák körül támadtak bajok, hol pedig a külvárosi lakosság panaszkodott a vízinség miatt, majd több tekintélyes törvényhatósági bizottsági tag indítványt tett a közgyűlésnek, amelyben radikális módot ajánlottak a folytonosan kísértő vízmizériák megszüntetésére.

Annak idején egész terjedelmében ismertették ezt az indítványt, amely arról szólt, hogy a szolnoki vízműtelep mintájára Szegeden is tiszai vízműtelepet kellene létesíteni s ezzel megoldást nyerne a második vízvezeték kérdése is. Az indítvány értelmi szerzői Holtzer Tivadar, Nyilassy Pál dr., Pálffy József dr., Ujj József dr. és még többen azt ajánlották a közgyűlésnek, hogy a szolnoki vízműtelep tanulmányozására a város hatóságának tagjai közül bizottságot küldjön ki és a közgyűlés ilyen értelemben határozott is.

A vízkérdés főleg úgy vált ismét aktuálissá, hogy a bizottság a megbízatásnak eleget tett és most adta ki azt a jelentést, amelyben a szolnoki vízműtelep körül szerzett tapasztalatairól számol be. Bokor Pál helyettes polgármester elnöklésével három tagból állott a bizottság, az egyik Tóth Mihály főmérnök volt, a másik Farkas Árpád osztálymérnök és a harmadik Csonka Ferenc városi vegyész. Önként hozzájuk csatlakozott még Winkler Imre törvényhatósági bizottsági tag.

A kiadott jelentés szerint a bizottság a következőket állapította meg. A szolnoki vízműtelep és vízvezeték egy millió százezer koronába került, tehát körülbelül annyiba, mint a szegedi belvárosi vízvezeték. A Tisza vizét Szolnokon négy higgasztó telepen, az-

után még négy szűrőtelepen vezetik át, majd timsóval desztillálják. A bizottság szerint azonban ezzel a desztillációval nem lehet a vizet teljesen baktériummentessé tenni s így mindig számítani kell arra, hogy a víz fertőzött és betegségek csiréit rejtje magában. A szolnoki vízvezeték napi vízszolgáltatása 1800 köbméter, a szegedi vízvezetéké pedig 7500 köbméter. Szolnokon a vízvezeték 15,000 lakos lakása számára szolgál. A lakosság másik felét, szintén körülbelül 15,000 embert, kifolyók látják el a szükséges vízzel. Vízdíjban Szolnokon egy lakrész után 6 koronát, egy fürdőszoba után 20 koronát fizetnek, míg Szegeden egy lakrész után a belvárosban 4 korona, a külső területeken 3 korona a taksa. A fürdőszobák után Szegeden nem fizetnek vízdíjat.

Ezután a jelentés a szolnoki és a szegedi vízmű üzemek jövedelmezőségét hasonlítja össze s azt mondja, hogy amíg nálunk mintegy 40,000 koronát jövedelmez évenként a vízvezeték, addig Szolnokon deficitje van, mely 1911-ben 36,000 koronát tett ki, 1912-ben pedig 30,000 koronát. Szolnokon azonban a vízvezeték üzem a gázvilágításban és a jéggyártási üzemmel kapcsolatos, a világítás pedig maga 75000 korona tiszta jövedelmet hajt. Végeredményében tehát úgy alakul az egész, hogy a vízvezeték — ha számításba vesszük a vele kapcsolatos üzemeket — évenként 10,000 korona tiszta hasznot jövedelmez.

Ha tehát — mondja a bizottság jelentése — Szegeden szolnoki mintára akarnánk a külső területi vízvezetékét megépíteni, akkor két külön vízvezeték szükséges, amelyeknek a költsége két millió korona volna. Világos, hogy ez a vízdíj elég tetemes fölemelést jelentene.

Ezek után a bizottság véleményes javaslatát következők. Ebben a bizottság kitér arra is, hogy mi a tulajdonképeni oka a vízhiánynak. Azt mondja, nem áll az, amit sokan szakértők is hangoztatnak, hogy az ártézi kutak víze apadóban van s ezért csökken a vízszolgáltatás. A medencék kiapadhatatlanok s hogy mégis egyre vízhiány ki-

sért, ennek az a magyarázata, hogy a vezetőcsövekben szilárd anyagok rakodtak le, amelyek a csöveket megszükitették. Szolnokon — mondja a bizottság — azért használják a Tisza vizét, mert a talaj ártézi kutak furására nem alkalmas. Végül odakondul a jelentés, hogy Szegeden a fentebbiek alapján tiszai vízműtelep létesítése nem ajánlatos, hanem helyesebben cselekszik a város, ha ártézi vízvezeték építet a Nagyköruton kívül eső városrészekben is.

A tanulmányozásra kiküldött bizottság véleményes javaslatát természetesen még nem jelenti a dolog végleges megoldását. A kérdéssel a műszaki bizottság, majd a tanács is foglalkozni fog. A legfőbb szempont az, hogy a kérdés mielőbb megoldásra jusson, nehogy egyre nagyobb mérvben fenyegetse a város lakosságát a vízhiány káros következményei.

„Bizonytalan az európai helyzet.”

Londonból jelentik: Arra a hírre, hogy az angol királyi pár Vilmos császár meghívására részt vesz Viktória Lujza hercegnő eljegyzésén, a „Press Association” a következőket jegyzi meg:

— Öfelségeik Németországban teendő látogatásának hírüldásával nem annyira azt célozták, hogy ezt a látogatást német látogatásnak jelöljék meg, mint inkább, hogy véget vessenek a királyi pár által a kontinensen lévő híreknek. Azt mondják, hogy a jelenlegi körülmények között Európában az állapotok olyan bizonytalanok, hogy nem illenék hivatalos jellegű látogatást tenni. Öfelségeiknek németországi látogatása teljesen magán- és családi természetű és a felségek csak rövid ideig maradnak távol Angliától.

és az első gyermek első hangját az anyán kívül csak idegen fülek hallották. Amikor az apa hazajött és a gyermekét megnézte, a lanyar mosolygása kissé megmelegedett.

— Korán jött, — szólta a fiatal anyának, mikor egyedül maradtak — de ha itt van, hozta Istén.

Erre sokaig elbeszélgettek pénzről, takarékságról, nehéz időkről, rossz keresetről és a gyermek úgy szerepelt a beszélgetésben, mint új kötelesség és új teher. Ez a fiatal házaspár nem volt szeretet nélkül való, de az egész életükből hiányzott az újjongás és a gyermeket egy véletlen ajándékozta nekik, nem türelmetlen akaratauk és forró vágyódásuk. Meg volt írva, hogy az első gyermek után jöjjön még négy — csupa betévedt vendég, csupa megadással fogadott kötelesség — és hogy a most született kis fiú szürke, csöndes, kötelességteljesítő életet éljen le és éppen olyan fáradt és szerény gyermekeknek adjon életet, mint ő volt.

3. A második emeleten is kis fiú született és az érkezését rémüldözés és dühös gyanakvás fogadta. A lakás fojtott csönddel volt tele, elnyomott jajkiáltásokkal és elnyomott dühördítással. A most született kis fiú ágya mellett megállott az apa és vérbeboruló, meredt szemmel vizsgálta a gyermek arcát, milyen vonásokat talál vajjon benne; a férfi arcát ájuldozva kutatta a szenvedései ágyán

reszkető, hóhérrá asszony: milyen indulat önti el ezt a szeretett és rettegett arcot.

A fiatal asszony szerette a férjét, de csak akkor szerette meg, amikor már a felesége volt; ekkor megvallott neki mindent; de ekkor a férfi már nem hitte el, hogy a születendő gyermek az ő gyermeke.

A kis fiút tehát rémület és gyanakvás fogadta és a születés csodálatos és szent órájában az a titkos vágy bujkált az egész lakásban, bárcsak aludna ki az imént lett fiatal élet. A kis fiú azonban erős tudóval sirt; hosszú életet leélni lépett az életbe; és meg volt róla írva, hogy az apja gyanakvása és az anyja rémüldözése, egy elátkozott házasság marakodása megmérgezte a gyermekkorát és megmérgezte az egész életét.

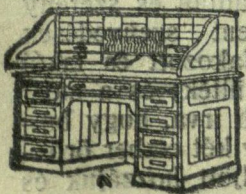
4. Az első emeleten puha nagy lakásban kis lány született. Halkan lépett be az életbe és halkan fogadták. Az apa megcsókolta a fiatal anyát kezét; a fiatal anya bágyadtan engedte; néhány udvarias szót szoltak egymáshoz, de igazán semmi közük sem volt már sem egymáshoz, sem a gyermekükhöz. Tévedtek egymásban, de most már együtt maradtak egy egész életre; a kis lány bágyadt csókokból született; ők nem akarták; most már alig törődtek vele és a születése után egyik ment jobbra új és terméketlen esőkokat keresni, a másik ment balra. A kis lányról azonban meg volt írva, hogy magányosan és elvadultan nőjön föl, rosszá legyen és kegyetlenmé, embereket tegyen

tönkre, holttesteken lépjen át és meddön haljon meg.

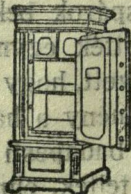
5. A földszinten, a házmesterlakásban kis fiú született. Könyvek és átkok fogadták. Az anyja összeszorított foggal szülte meg, hogy a jajgatását senki se hallja és hogy a jajgatásával a gyermek átkozódó nagyapját még jobban fel ne bősztse. A gyermek első sirása fellett sziszegve csapott össze a nagypapai becsület háborgása és az elkényszeredett nagyanyai szeretet védekezése. A gyermek anyja sápadtan és nagy szemmel hallgatott. A gyermek ismeretlen apja távol volt. A gyermekről azonban meg volt írva, hogy kemény férfiuvá nőjön föl, hogy sokáig járjon a nyomorúságban és a bűn szélén, de azután napos mezőkre térjen rá és néhány merész lépést tegyen a nagyság felé is.

6. A pincében is gyermek született, de az anya nyögését és a gyermek első sirását senki sem hallotta. A viceházmester cselédje vergődött itt sötétségben és elhagyatva és a gyermek első sirását a szenvedéstől örült anya keze fojtotta meg.

A ház mozdulatlanul állott kietlen és iradatlan nagyságában, bent a lakásokban életek kezdődtek és a tavaszi napsugár ismét rálibbent egy bolyongó lélek, amely hiába akart megszületni.

Redőnyös és lapos íróasztalok
Íratszekrények, Kártyanyilvántartás.
Teljes intézeti berendezések.
Hirsch és Társa, Budapest

„Regna” a jelenkor leg-tökéletesebb írógépe
Országszerte díjmentes bemutatás.
Pénz, könyv, okmánysekre nyit
Elsőrendű minőség. Szolid árak.
V., Alkotmány-utca 19. sz.

Vidéki kerületi képviselők kerestek nek.